

Anděl Gabriel byl poslán od Boha do galilejského města, které se jmenuje Nazaret, k panně zasnoubené s mužem jménem Josef z Davidova rodu a ta panna se jmenovala Maria. Anděl k ní vešel a řekl: "Buď zdráva, milostiplná! Pán s tebou!" Když to slyšela, ulekla se a uvažovala, co má ten pozdrav znamenat. Anděl jí řekl: "Neboj se, Maria, neboť jsi našla milost u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu jméno Ježíš. Bude veliký a bude nazván Synem Nejvyššího. Pán Bůh mu dá trůn jeho předka Davida, bude kralovat nad Jakubovým rodem navěky a jeho království nebude mít konce." Maria řekla andělovi: "Jak se to stane? Vždyť muže nepoznávám." Anděl jí odpověděl: "Duch svatý sestoupí na tebe a moc Nejvyššího tě zastíní. Proto také dítě bude nazváno svaté, Syn Boží. I tvoje příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a je už v šestém měsíci, ačkoliv byla považována za neplodnou. Vždyť u Boha není nic nemožného." Maria řekla: "Jsem služebnice Páně; ať se mi stane podle tvého slova." A anděl od ní odešel.

- ☆ Ježíš řekl svým učedníkům: "Dejte si pozor, bděte, protože nevíte, kdy přijde poslední den. Je to podobně jako s člověkem, který se vydal na cesty. Odešel z domu, dal svým služebníkům plnou moc, každému jeho práci a vrátnému nařídil, aby bděl. Bděte tedy, protože nevíte, kdy přijde pán domu, zdali navečer nebo o půlnoci nebo za kuropění nebo ráno, aby vás, až znenadání přijde, nezastihl, jak spíte. Co říkám vám, říkám všem: Bděte!" (1. neděle adventní)
- ☆ Začátek evangelia o Ježíši Kristu, Synu Božím: Je psáno u proroka Izaiáše: "Hle, já posílám svého posla před tebou, on ti připraví cestu. Hlas volajícího na poušti: Připravte cestu Pánu, vyrovnejte mu stezky!" Když Jan Křtitel (vystoupil) na poušti, hlásal křest pokání, aby byly odpuštěny hříchy. Vycházel k němu celý judský kraj a všichni jeruzalémští obyvatelé, dávali se od něho křtít v řece Jordánu a (přitom) vyznávali své hříchy. Jan nosil šat z velbloudí srsti a kolem boků kožený pás. Živil se kobyilkami a medem divokých včel. Kázal: "Za mnou už přichází mocnější, než jsem já; nejsem hoden, abych se sehnul a rozvázal mu řemínek u opánek. Já jsem vás křtil vodou, ale on vás bude křtít Duchem svatým." (2. neděle adventní)
- ☆ Byl člověk poslaný od Boha, jmenoval se Jan. Přišel jako svědek, aby svědčil o světle, aby všichni uvěřili skrze něho. On sám nebyl tím světlem, jen měl svědčit o tom světle. Toto je Janovo svědectví, když k němu židé z Jeruzaléma poslali kněze a levity, aby se ho otázali: "Kdo jsi?" Vyznal to a nezapřel. Vyznal: "Já nejsem Mesiáš." Zeptali se ho: "Co tedy jsi? Eliáš?" Řekl: "Nejsem." "Jsi ten Prorok?" Odpověděl: "Ne." Řekli mu tedy: "Kdo jsi? Ať můžeme dát odpověď těm, kdo nás poslali. Co říkáš sám o sobě?" Řekl: "Já jsem hlas volajícího na poušti: 'Vyrovnejte cestu Pánu', jak řekl prorok Izaiáš." Někteří z poslů byli farizeové. Ti se ho zeptali: "Proč tedy křtíš, když nejsi ani Mesiáš, ani Eliáš, ani ten Prorok?" Jan jim řekl: "Já křtím vodou. Mezi vámi stojí ten, koho vy neznáte; ten, který má přijít po mně; jemu nejsem hoden rozvázat řemínek u opánek." To se stalo v Betánii na druhé straně Jordánu, kde Jan křtil. (3. neděle adventní)
- ☆ Ježíš řekl svým učedníkům: Co myslíte? Když má někdo sto ovcí a jedna z nich se zatoulá, nenechá těch devětadevadesát na horách a nepůjde hledat tu zatoulanou? A když se mu podaří ji nalézt, amen, pravím vám: má z ní větší radost než z těch devětadevadesáti, které se nezatoulaly. Stejně tak nechce váš nebeský Otec, aby zahynul jediný z těchto nepatrných.

- ☆ Ježíš prošel kolem Galilejského moře, vystoupil na horu a posadil se tam. Tu k němu přišly velké zástupy. Měly s sebou chromé, slepé, zmrzačené, němé a mnoho jiných; položily mu je k nohám a on je uzdravil. Když lidé viděli, že němí mluví, zmrzačení že jsou zdraví, chromí že chodí a slepí vidí, žasli a velebili Boha Izraele. Ježíš si pak zavolal své učedníky a řekl: "Je mi líto zástupu, protože už tři dny jsou se mnou a nemají co jíst. A nechci je nechat odejít hladové, aby je cestou neopustily síly." Učedníci mu řekli: "Kde bychom tady v neobydleném kraji sehnali tolik chleba, abychom mohli dát dosyta najíst tak velkému zástupu?" Ježíš se zeptal: "Kolik máte chlebů?" Odpověděli: "Sedm a několik malých ryb." Rozkázal, aby se lid posadil na zem, vzal těch sedm chlebů a ty ryby, vzdal díky, lámal a dával učedníkům a učedníci lidem. Všichni se dosyta najedli a sesbíralo se ještě plných sedm košíků zbylých kousků.
- ☆ Ježíš řekl svým učedníkům: "Ne každý, kdo mi říká: 'Pane, Pane!', vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce. Každý tedy, kdo tato má slova slyší a podle nich jedná, podobá se rozváznému muži, který si postavil dům na skále. Spadl déšť a přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům - ale nezřítel se, protože měl základy na skále. Každý však, kdo tato má slova slyší, ale podle nich nejedná, podobá se pošetilému muži, který si postavil dům na písku. Spadl déšť, přivalila se povodeň, přihnala se vichřice a obořila se na ten dům - i zřítel se a jeho pád byl veliký."
- ☆ Za Ježíšem šli dva slepci a hlasitě volali: "Synu Davidův, smiluj se nad námi!" Jak vešel do domu, přišli ti slepci k němu. Ježíš jim řekl: "Věříte, že mám takovou moc?" Odpověděli mu: "Ano, Pane." Dotkl se tedy jejich očí a řekl: "Ať se vám stane, jak věříte." I otevřely se jim oči. Ježíš jim důrazně nařídil: "Ale ať se to nikdo nedoví!" Oni však odešli a rozhlásili to po celém tom kraji.
- ☆ Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: "Co soudíte o tomto případu: Jeden člověk měl dva syny. Přistoupil k prvnímu a řekl mu: 'Synu, jdi dnes pracovat na vinici.' On odpověděl: 'Mně se nechce', ale potom toho litoval, a přece šel. Přistoupil k druhému a řekl totéž. Ten odpověděl: 'Ano, pane', ale nešel. Který z těch dvou vykonal otcovu vůli?" Odpověděli mu: "Ten první." Ježíš jim řekl: "Amen, pravím vám: Celníci a nevěstky vás předcházejí do Božího království. Přišel k vám Jan, aby vám ukázal správnou cestu, ale neuvěřili jste mu. Celníci však a nevěstky mu uvěřili. Vy jste to viděli, a přece ani potom jste se nezměnili a neuvěřili jste mu."
- ☆ Když přišel (Ježíš) do Kafarna, přistoupil k němu (jeden) setník s prosbou: "Pane, můj služebník leží doma ochrnutý a hrozně se trápí." Ježíš mu řekl: "Přijdu a uzdravím ho." Setník však odpověděl: "Pane, nezasloužím si, abys vešel do mého domu. Ale řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven. Vždyť i já jsem člověk podřízený, ale mám pod sebou vojáky; řeknu jednomu: 'jdi', a jde, a jinému: 'přijď', a přijde, a svému služebníkovi: 'udělej to', a udělá to." Když to Ježíš uslyšel, podivil se a řekl těm, kdo ho doprovázeli: "Amen, pravím vám: Takovou víru jsem v izraelském národě nenašel u nikoho."